

i deres ukyndighed har stemt for kapitalvindingskattens indførelse, bevarelse og skærpelse. Helt barokt er det, at folk med offentlige pensioner, der får deres enorme kapitalgevinster frie for særlig indkomstskat, formueskat og ejendomsskat, ofte er nogle af de ivrigste til at hyle op mod, at det erhvervsliv, som også de skal leve af, frigøres for kapitalvindingskatteåget. Og for disse protesterende fortsætter inflationssikringen jo til deres dages ende, mens den for de kapitalvindingskatteramte ophører ved afhændelsen af det kapitalgode, som har udgjort deres erhvervsmæssige pensionssikring.

Om kapitalvindingskattens dårligdomme henvises i øvrigt til FREMSKRIDT 1977-21, side 17 med henvisninger samt til 1978-1, side 28 samt til Børge Rabjergs artikel i FREMSKRIDT 1981-32, side 2 (jfr. nr. 33, side 2).

Forslaget er i det store og hele en genfremsættelse af tidligere fremskridtsforslag, bl. a. nr. 95 af 27. november 1975, nr. 32 af 11. oktober 1977, se vedr. det sidste Folketingstidende 1976-77, forhandlingerne sp. 327 og 1194 samt tillæg A, sp. 555 og L 74 af 3. november 1978 (Folketingstidende 1978-79, forhandlingerne sp. 1647 og 3105, tillæg A, sp. 1237) samt L 72 af 30. oktober 1981 (Folketingstidende 1981-82 (1. samling), forhandlingerne sp. 1492 og tillæg A sp. 1135).

Den seneste væsentlige ændring af kapitalvindingskattereglerne skete ved lov nr. 189 af 22. maj 1975. Baggrunden for denne ændring var, at partiet venstre havde afvist skriftligt tilbud af 30. april 1975 fra fire partier, repræsenterende 47 folketingsmedlemmer, om at lempe skatten. I stedet var partiet den 9. maj 1975 indgået i forlig med social-

demokratiet. Dette forlig indebar en skærpelse af kapitalvindingskatten bl. a. ved, at beskatningsprocenten blev 75. De to partier har fortsat denne linje ved Marienborgaftalerne af 29. august 1978 om, at al jord og fast ejendom fremtidig skal kapitalvindingsbeskattes med årlige milliardbeløb. (Værdistigningskat kaldte partierne denne mangedobling af kapitalvindingskatten).

Denne aftale må klart ses som partiernes forsøg på ved skatteskærpelser at klare statsunderskuddet, som steg fra 14.816.586.200 kr. i 1978 til 40.298.014.200 kr. i SV-regeringsåret 1979.

Efter fremskridtspartiets opfattelse må dette underskud imidlertid bringes ud af verden ved besparelser som præciseret i fremskridtspartiets finanslovsændringsforslag, der vil indebære en vekselvirkning mellem mindsket tryk fra det offentlige på virksomhederne og deraf følgende enorm eksplosion i dansk produktionsfremgang.

Kan det med den begejstring, der tilsyneladende er hos folketingsflertallet for kapitalvindingskat, ikke lykkes at få den totalophævet med det samme med et snuptag, er fremskridtspartiet også på dette område tro mod sit grundsyn om ikke at være noget alt-eller-intet-parti: enhver lempelse får fremskridtspartiets stemmer.

Som inspiration hertil fremsatte fremskridtspartiet den 14. januar 1981 atten konkrete forslag om lempelser i forslag til lov om mildnelser af kapitalvindingskatten. Disse var til førstebehandling den 30. januar 1981 (Folketingstidende 1980-81, forhandlingerne, sp. 5797-5817), men folketingets skatte- og afgiftsudvalg fik jo et nok så hektisk forår 1981. Måske var det årsagen til, at forslaget aldrig kom videre.